

peget på, at der var omkring 49 steder, hvor man skulle have rettet lidt op på tingene.

Vi må sige om forslaget her om sygdomsfremkaldelse, at vi er nødt til at sikre, at vi i hvert fald gør det så godt som muligt over for borgere, så de her smitstoffer ikke bare kan komme i alle folks hænder, uden at det offentlige ved, hvor de er henne. Det er klart, at uanset hvor meget vi gør for at undgå, at de her smitstoffer – bakterier, vira, eller hvad det er – bliver spredt, kan vi ikke udstede en garanti for, at der ikke er nogen, der vil prøve på at få fingre i dem og dermed måske også udnytte dem på et eller andet tidspunkt. Vi kan jo heller ikke sige, at de sygdomme, som er smitsomme imellem dyrene, ikke på et eller andet tidspunkt kan mutere og så gå videre over på mennesket.

Det er vigtigt, at vi holder os for øje, at nogle af de virussygdomme, som husdyr har, uanset om man nu kalder det mund- og klovsyge eller svinepest, eller hvad man kalder det, måske har et potentiale, så vi skal være forsigtige, så det i hvert fald ikke bliver en terrorrisiko mod bl.a. Danmark. Så vi ser i hvert fald forslaget her som et forslag, vi skal bygge videre på, og som en nødvendighed for at sikre Danmark mod den trussel, der er. Uanset om den er stor eller lille, er der en terrortrussel, og den vil nok blive ved med at være der, og derfor ser vi frem til udvalgsarbejdet for at få det bedst mulige grundlag for at sikre Danmarks interesser i fremtiden. Så vi glæder os til arbejdet i udvalget.

Kl. 15:50

Formanden:

Tak til hr. Jørn Dohrmann. Den næste tilstedeværende ordfører er hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 15:50

(Ordfører)

Per Ørum Jørgensen (KF):

Tak for det, formand. Da den konservative ordfører, hr. Knud Kristensen, ikke kunne være til stede, skal jeg på vegne af Det Konservative Folkeparti fremføre følgende:

Lovforslaget er en del af udmøntningen af regeringens handlingsplan for terrorbekæmpelse. En række dyrepatogener og smitstoffer, som kan fremkalde sygdom hos dyr, kan anvendes til terror mod dyr. Det kan forårsage sygdom hos dyr og udøve store skader på landbrugserhvervet.

Med lovforslaget sikrer man, at den, som besidder dyrepatogener, skal søge om tilladelse hertil samt sikre, at patogenet opbevares og sikres mod tyveri. Der stilles endvidere krav om

forskellige procedurer til lagerstyring og indberetning af bortkomne dyrepatogener.

Lovforslaget omhandler alene dyrepatogener, som kun kan smitte dyr. Zoonoser, det vil sige smitstoffer, der naturligt smitter fra dyr til mennesker, er ikke omfattet af dette lovforslag. Dette blev vedtaget i lov nr. 474 den 17. juni 2008.

Det Konservative Folkeparti støtter lovforslaget.

Kl. 15:51

Formanden:

Tak til hr. Per Ørum Jørgensen. Så er det fru Bente Dahl som ordfører.

Kl. 15:51

(Ordfører)

Bente Dahl (RV):

I øjeblikket viser Danmarks Radios fjernsyn på DR1 en serie søndag aften, der hedder »Fremmed fugl«. Jeg har læst bogen, så jeg kender plottet. Der er en sammenhæng mellem det plot og dagens lovforslag, og den sammenhæng er, at i gyseren påføres et samfund, Gotland i Sverige, en smitte via nogle fugle; i bogen er det fugleinfluenza. Og L 156 har netop til hensigt at regulere adgangen til smitekilder, sådan at sådan nogle kriminelle handlinger ikke kan opstå. Det er meget sympatisk.

L 156 har et rigtig sympatisk indhold. Men lovforslaget er ikke særlig præcist. Det er et lovforslag, der giver den til enhver tid siddende minister en bemyndigelse til – ja, en bemyndigelse til hvad? Det står der ikke særlig præcist. Forslaget er en udmøntning af regeringens handlingsplan for terrorbekæmpelse, og det er hensigten, at bemyndigelsen til ministeren medfører, at der vil blive fastsat regler om, at en virksomhed, der besidder, fremstiller, anvender og opbevarer dyrepatogener, skal indhente en tilladelse til det.

Det er vældig fornuftigt, det er rigtig godt at få styr på, hvor de stoffer, som kan anvendes kriminelt og med henblik på terror, er henne – og få styr på, hvor de stoffer, der kan forhindre terror, er henne. Men hensigten er ikke helt nok, for det foreslås, at ministeren får bemyndigelse til at få adgang uden retskendelse til offentlig og privat ejendom, til lokaliteter og fortegnelser. Sådan en fremgangsmåde er vi dybt skeptiske over for. Hvor er borgerens retssikkerhed i det her lovforslag? Vi må da i det mindste kunne kræve, at der skal være en dommerkendelse, for at man kan foretage en ransagning. Indhold og intention i L 156 er rigtig fint, men vi må i udvalgsarbejdet få fokus på borgerens retssikkerhed.